

Habakuk

¹ Proroštvo koje vidje prorok Habakuk. ² Dokle ću, Jahve, zapomagati, a da ti ne čuješ? Vikati k tebi “Nasilje!” a da ti ne spasiš? ³ Zašto mi nepravdu iznosiš pred oči, zašto gledaš ugnjetavanje? Pljačka je i nasilje preda mnom. Raspra je, razmirica bjesni! ⁴ Zakon je izgubio snagu, a pravda se ni načas ne pomalja. Da, zlikovac progona pravednika, pravo je stoga izopačeno. ⁵ Obazrite se na narode, pogledajte, čudite se, zapanjite! Jer u vaše dane činim djelo u koje ne biste vjerovali da vam ga tko ispriča. ⁶ Da! Evo dižem Kaldejce, narod divljiji i naprasiti što nadire širom zemlje da obitavališta otme tuđa. ⁷ On je strašan i jezovit, od njega samog izlazi njegovo pravo i njegov ponos. ⁸ Konji su mu brži od leoparda, hitriji od vukova uvečer; jahači mu poskakuju, stižu izdaleka, ustremljeni k'o orlovi da plijen proždru. ⁹ Svi će doći rad' grabeža, lica im žegu k'o istočni vjetar, grabe roblje kao pijesak! ¹⁰ Taj se narod kraljevima ruga, podsmjehuje knezovima, poigrava se svim utvrdama, nasipa zemlju i zauzima ih. ¹¹ Tad se k'o vjetar okrenu i ode, zlikovac komu je snaga bog postala. ¹² Nisi li od davnih vremena, Jahve, Bože moj, Sveće moj? Ti koji ne umireš! Ti si, Jahve podigao ovaj narod radi pravde, postavio ga, Stijeno, da kažnjava. ¹³ Prečiste su tvoje oči da bi zloću gledale. Ti ne možeš motriti tlačenja. Zašto gledaš vjerolomce, šutiš kad zlikovac ništi

pravednijeg od sebe? ¹⁴ Postupaš s ljudima k'o s morskim ribama, k'o s gmazovima što nemaju gospodara! ¹⁵ On ih sve lovi na udicu, izvlači ih mrežom, pređom ih skuplja i tako se raduje i likuje. ¹⁶ Stog žrtvuje mreži svojoj, pali tamjan svojoj pređi jer mu pribavljaju zalogaj slastan, hranu pretilu. ¹⁷ Valja li, dakle, da neprestano poteže mač i kolje narod nemilice?

2

¹ Stat ću na stražu svoju, postaviti se na bedem, paziti što će mi reći, kako odgovoriti na moje tužbe. ² Tada Jahve odgovori i reče: "Zapiši viđenje, ureži ga na pločice, da ga čitač lako čita." ³ Jer ovo je viđenje samo za svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista će doći i neće zakasniti! ⁴ Gle: propada onaj čija duša nije pravedna, a pravednik živi od svoje vjere. ⁵ Bogatstvo je odista podmuklo! Ohol je i ne može počinuti tko ždrijelo razvaljuje k'o Podzemlje, tko je kao smrt nezasitan, tko sabire za se sve narode, tko kupi za se sva plemena! ⁶ Zar mu se neće svi podrugivati, rugalicu i zagonetku spjevat' protiv njega? Reći će: Jao onom tko množi što nije njegovo (a dokle će?) i opterećuje se zalagama! ⁷ Neće li naglo ustati vjerovnici tvoji, neće li se probuditi ljuti tvoji tlačitelji? Tada ćeš im plijen biti! ⁸ Jer si opljačkao mnoge narode, sav ostatak naroda opljačkat će tebe, jer si prolio krv ljudsku, poharao zemlju, grad i sve mu žitelje. ⁹ Jao onom tko otimačinu zgrće nepravednu kući svojoj, da visoko svije gnijezdo svoje i otkloni ruku

zla! ¹⁰ Nanese sramotu kući svojoj: zatirući mnoga plemena, griješiš protiv sebe. ¹¹ Jer iz samih zidova kamen kriči, a krovna mu greda odgovara. ¹² Jao onom tko grad diže krvlju i tvrđavu zasnuje na nepravdi! ¹³ Nije li to, gle, od Jahve nad Vojskama da se narodi za oganj trude, puci nizašto muče? ¹⁴ Jer će se zemlja napuniti znanja o slavi Jahvinoj kao što vode prekrivaju more. ¹⁵ Jao onom tko bližnjeg navodi na piće, ulijeva otrov dok on pije da bi promatrao njegovu nagost! ¹⁶ Ti si pijan od sramote, ne od slave! Pij samo i pokazuj kapicu. Dolazi ti pehar iz desnice Jahvine i sramota na slavu tvoju! ¹⁷ Nasilje nad Libanonom tebe će prestraviti, pokolj zvijeri, jer si ljudsku krv prolio, poharao zemlju, grad i njegove žitelje. ¹⁹ Jao onom tko komadu drva kaže: “Probudi se!” Kamenu nijemom: “Preni se!” On da prorokuje? Optočen može biti i zlatom i srebrom, ali nikakva daha životnog nema u njemu. ¹⁸ Čemu koristi tesan lik da ga umjetnik teše? Čemu lijevan lik, lažno proroštvo, da se tvorac njegov u nj pouzdaje oblikujuć’ nijeme kipove? ²⁰ Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek’ zemlja sva zašuti pred njime!

3

¹ Molitva. Od proroka Habakuka. Na način tužbalice. ² Jahve, čuo sam za slavu tvoju, Jahve, tvoje mi djelo ulijeva jezu! Ponovi ga u naše vrijeme! Otkrij ga u naše vrijeme! U gnjevu se svojem smilovanja sjeti! ³ Bog stiže iz Temana,

a Svetac s planine Parana! Veličanstvo njegovo zastire nebesa, zemlja mu je puna slave. ⁴ Sjaj mu je k'o svjetlost, zrake sijevaju iz njegovih ruku, ondje mu se krije sila. ⁵ Kuga pred njim ide, groznica ga sustopice prati. ⁶ On stane, i zemlja se trese, on pogleda, i dršću narodi. Tad se raspadoše vječne planine, bregovi stari propadoše, njegove su staze od vječnosti. ⁷ Prestrašene vidjeh kušanske šatore, čadore što dršću u zemlji midjanskoj. ⁸ Jahve, planu li tvoj gnjev na rijeke ili jarost tvoja na more te jezdiš na svojim konjima, na pobjedničkim bojnim kolima? ⁹ Otkrivaš svoj luk i otrovnim ga strijelama sitiš. Bujicama rasijecaš tlo, ¹⁰ planine dršću kad te vide, navaljuje oblaka prolom, bezdan diže svoj glas. ¹¹ Sunce uvis diže ruke, mjesec u obitavalištu svojem popostaje, pred blijeskom tvojih strijela, pred blistavim sjajem koplja tvoga. ¹² Jarosno po zemlji koračaš, srdito gaziš narode. ¹³ Iziđe da spasiš narod svoj, da spasiš svog pomazanika; sori vrh kuće bezbožnikove, ogoli joj temelje do stijene. ¹⁴ Kopljima si izbo vođu ratnika njegovih, koji navališe da nas s radošću satru, kao da će potajice proždrijet' ubogoga. ¹⁵ Gaziš po moru s konjima svojim, po pučini silnih voda! ¹⁶ Čuo sam! Sva se moja utroba trese, podrhtavaju mi usne na taj zvuk, trulež prodire u kosti moje, noge klecaju poda mnom. Počinut ću kada dan tjeskobni svane narodu što nas sad napada. ¹⁷ Jer smokvino drvo neće više cvasti niti će na lozi biti ploda, maslina će uskratiti rod, polja neće donijeti hrane, ovaca će

nestati iz tora, u oborima neće biti ni goveda.
¹⁸ Ali ja ću se radovati u Jahvi i kliktat ću u Bogu,
svojem Spasitelju. ¹⁹ Jahve, moj Gospod, moja je
snaga, on mi daje noge poput košutinih i vodi me
na visine. Zborovodi. Na žičanim glazbalima.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7